

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ
“TITUS POPOVICI” MIȘCA
ȘI VÂNĂTORI
LOCALITATEA MIȘCA
JUDEȚUL ARAD**

VIS DE COPIL

REVISTĂ PENTRU COPII, PĂRINȚI, BUNICI ȘI CADRE
DIDACTICE

ANUL II, NUMĂRUL 3- Decembrie 2018

**Adresă de corespondență
E-mail onitaafrodita@yahoo.com**

ISSN 2559 – 3331 ISSN-L 2559 – 3331

ECHIPA DE REDACȚIE

Tehnoredactor: Onița Afrodita -
profesor învățământ primar

Colectivul de redacție:

Botaș Mariana - profesor învățământ
primar
Crainic Oana - profesor învățământ
preșcolar
Hotăran Rodica Maria - profesor învăță-
mânt primar
Matei Adrian - director
Miron Oana - profesor limba română
Nagy Rozalia - profesor învăță-
mânt primar
Onița Afrodita - profesor învăță-
mânt primar
Roșca Mihaela - profesor limba română
Selegean Florin - profesor istorie
Szalok Luminița - profesor limba româ-
nă
Ștefănuț Felicia – profesor matematică
Vekaș Magdalena - profesor învățământ
primar

Elevi:

Lăcătuș Sara clasa a-IV-a
Școala Gimnazială "Titus Popovici" Mișca
Mermezan Beatrice clasa a-VII-a A
Școala Gimnazială Vânători

CUPRINS

Centenar	3 - 5
Centenar	6 - 8
Drapelul	9
Petrecere de Halloween	10
Toleranța începe cu noi	11 - 12
Frumoasa și bogata toamnă	13-14
Carierea de dascăl ca și cea artistică implică multă muncă pe care o fac cu drag	15-16
O altfel de poveste	17 -18
Dragă profesoară	19
Primele 100 de zile de școală	20-22
Nu contează cât dăruiești, ci cât de multă dragoste pui în ceea ce dăruiești	23 - 24

CENTENAR

Au trecut 100 de ani, din viața noastră ca popor. A trecut un secol cu bucurie, cu amar, cu întristări și îngrijorări, pentru că multe furtuni s-au abătut peste România noastră în această perioadă. Dar de fiecare dată când furtuna părea să nu se mai sfârșească, pentru că era mai aprigă și mai primejdioasă, se iveau zorii unor zile mai fericite și mai liniștite pentru noi poporul României.

Acum o sută de ani, Transilvania, Banatul, Crișana, Sătmarul și Maramureșul, în partea de sfârșit a primului război mondial, doreau cu nerăbdare să se ivească momentul prielnic, în care să poată să hotărească Unirea cu Regatul României. Zilele prielnice au venit și pe 1 decembrie 1918, la Alba Iulia, peste o sută de mii de delegați ai Ardealului au hotărât într-un glas că vor să se unească și să formeze România mare. Acesta a fost cel mai însemnat moment din istoria noastră. De la 1918 suntem parte ai României, țara care este a noastră, și pe care suntem datori să o lăsăm spre moștenire urmașilor noștri. În acest gând s-a făcut acum un secol unirea. Unirea cea mare, au numit-o înaintașii pentru ca să nu fie uitată de generațiile următoare.

Sărbătorim anul acesta Centenarul Marii Uniri, ca aducere aminte a năzuinței înaintașilor, ca mod de trăire a nostru în țara noastră și ca siguranță a ceea ce vom transmite urmașilor noștri. Unirea nu se poate sărbători fără Tricolorul Românesc, drapelul care "a fluturat în câmp la Blaj" care "a fluturat la Alba în cetate". Tricolorul ne aduce aminte de România și de tot ce este românesc. Nu poate exista România fără tricolor pentru că este stindardul care face legătura peste ani între românii adunați la Alba Iulia pentru Unire și noi, cei ce trăim pe pământ românesc, învățăm în școli românești, scriem și vorbim românește.

Anii și vremurile se schimbă, așa că suntem la un secol de la Unire, când România este parte integrantă a Uniunii Europene, pregătindu-se să conducă Uniunea Europeană începând cu ianuarie 2019, dar conștientă că țara și poporul roman trebuie să fie promovate pozitiv în Europa și în lume. Uniunea europeană de astăzi ne prezintă un mod de viețuire prin sloganul "unitate în diversitate", de aceea și noi românii suntem datori să promovăm tot ceea ce e românesc și bun și să trăim în liniște și pace cu toate popoarele europene. În România trăiesc alături de noi și alte neamuri sau popoare sau etnii, și modelul acesta al bune înțelegeri și al bune viețuirii împreună, trebuie să îl păstrăm și să îl promovăm, tocmai pentru că în țara noastră se trăiește așa de o sută de ani. Toți suntem ai României, suntem și ai Europei, dar avem datoria să nu dăm uitării Unirea. De aceea dascălii școlilor noastre au datoria de a promova valorile europene dar totodată să nu uite de promovarea patriotismului românesc. Centenarul s-a sărbătorit cu tricolorul și cântece patriotice tocmai pentru că acestea sunt amprenta sau am putea spune grupa sngvină a poporului roman. Aceasta este moștenirea primită de la înaintașii noștri.

În anul 1918, anul Unirii, trupele române erau pe linia frontului în partea de vest a României de astăzi. Trăirea lor românească a ajuns până în zilele noastre prin scrierile, gândurile și povestirile celor de atunci. din scrierile de odinioară vreau să vă prezint poezia scrisă la 28 decembrie 1918 de locotenentul George Badău, din regimentul 24 infanterie al armatei române, care era cantonat în Oradea Mare:

Comoara din Bihor

Bătrânul, pe patul de moarte,
Simțindu-și sfârșitul vieții
Cheamă lângă dânsul băieții,
Să știe ce grijă să-i poarte

Trei mândrii feciori, cât stejarul
Stau stană de piatră și așteaptă
Privirea lor țintită se-ndreaptă
Spre moșul din Bihor – Chelarul

Băieții mei dragi, mor, mă doare,
Nu plângeți că tatăl vă moare,
Cătați și trăiți în Unire,
Și-atuncea va fi fericire.

Pământ să vă las moștenire
nu am, dar vă las o comoară:
și toți pentru dânsa să moară
Când fi-va caz de răpire

Cătați în lada cu scrisuri,
Alturi de cartea cu visuri

Abia se sfârșise, de- o clipă
Când fiii plecară pe data
Să afle comoară lăsată
De tatăl, în ultima clipă.

Arzând de dorința , să vadă
Cătând, cu la spusese în ladă
Ce credeți că fiii găsesc?

-Un mândru tricolor românesc.-

În anul Centenarului și la Școala Gimnazială Vânători, școală reînființată în an centenar, am sărbătorit sărbătoarea Unirii sau a zilei naționale a României împreună cadre didactice, elevi și Administrația Locală, în cadrul unei frumoase și apreciate activități cu titlul ”100 de ani sub tricolor!”. În cadrul activității au fost cântate de corul școlii Vânători, o serie de cântece patriotice și s-au rostit poezii de către elevi. Mulțumesc pe această cale colegilor profesori de la școala Vânători, domnului primar și domnului viceprimar de la Primăria Comunei Mișca, elevilor școlii noastre, precum și tuturor celor care au apreciat sau au trimis un mesaj de felicitare pe rețelele de socializare.

În an Centenar, la sărbătoarea Centenarului vă urez tuturor cititorilor acestei frumoase reviste ”La mulți ani” iar României și poporului român se cuvine să urăm:

”La mulți ani și mulți ani să trăiască, vița românească și Țara Românească!”

”La mulți ani România!”

**Director, Matei Adrian
Școala Gimnazială Vânători**

CENTENAR

Suntem adunați astăzi aici în fața unui ideal împlinit, peste care au trecut în grabă primii 100 de ani.

Totul a pornit de la un vis, ca într-un basm, însă visul acesta a fost unul măreț, Acela de ai uni pe toți românii între aceleași granițe, sub același sceptor, sub aceeași umbră de tricolor.

Visul a devenit o dorință arzătoare și primii pași spre acest vis îi face Mihai Viteazul la 1600, când trece munții în Transilvania și se numește Principe al Transilvaniei, domn al Moldovei și Țării Românești, o unire efemeră, de scurtă durată, însă visul abia se născuse. Mai facem câțiva pași în timp și ajungem la anul 1848, la Revoluția Franceză, unde se naște pentru prima dată în istorie idea de națiune, nu în zadar s-a numit primăvara popoarelor, această asocieră nu e deloc întâmplătoare pentru că primăvara trezește totul la viață, iar primăvara din povestea noastră trezește conștiința națională.

Națiunea este o comunitate stabilă de oameni, istoric constituită ca stat, apărută pe baza unității de limbă, de teritoriu, de viață economică și de factură psihică, care se manifestă în particularități specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sorții comune. Este o comunitate umană caracterizată prin unitatea de teritoriu, conștiința identității istorice și culturale și, în general, prin unitate de limbă și religie. Câteva din criteriile acestei definiții ale națiunii le aveam, lipsea însă unitatea de teritoriu, constituirea ca stat.

În 1859 Alexandru Ioan Cuza mai face un pas spre realitate prin unirea celor două Principate Romane, Moldova și Țara Românească. Transformările făcute de Cuza au fost un amplu proces de modernizare, care au contribuit la consolidarea luptei pentru independență. Aș îndrăzni să asemăn acest drum cu o Golgotă, care a durat câteva veacuri, veacuri în care am fost îngenunchiați de turcii otomani, de unguri și de ruși și împovărați, de biruri, de tribut, de dări și de boieri, dar iată că apare și pentru noi un Simon din Cirene, venit să ridice povara

strămoșilor noștri, sau o Veronica care să le ștergă frunțile de sudoare muncii, de sudoarea poverilor, de lipsuri și de foamete, de pământul gliei. La 9 mai 1877 Mihail Kogălniceanu proclama independența României, iar în 10 mai prin semnarea actului de către Principele Carol I, el capătă putere de lege. Începea războiul de independență, care se va sfârși în anul 1878, tot în acest an România este declarată regat, iar principele Carol este numit alteț regală. Nu după mult timp însă urma să aibă loc un eveniment dureros, ajunși în varful Golgotei are loc răstignirea, întruchipată prin Marele Război. Primul Război Mondial se arată a fi un dezastru, care a secătuit Europa de puteri și resurse.

Însă acest pământ a fost răscumparat cu sânge, după atâta îngenunchiere și subjugare s-a făcut și jertfa supremă, 400 de mii de români răstigniți pe crucea războiului și-au vărsat sângele pentru ca pământul acesta românesc să se poată uni. Au murit părinți, au murit copii, frați, rude, consăteni, unora li s-au șters chipurile, altora numele de pe monumentele închinatelor lor în aproape orice localitate, dovadă a faptului că nu a fost așezare umana care să nu fi contribuit la marea jertfă.

Și iată-ne ajunși la momentul realității, în urma cu 100 de ani în 1918 după încheierea războiului se uneau cu Regatul României, Basarabia, Bucovina, Transilvania și Partiumul, teritoriu istoric compus din județele Arad, Bihor și Satu Mare. Unirea acestor teritorii a fost posibilă în contextul afirmării internaționale a principiului autodeterminării naționalităților, exprimat în cele 14 puncte ale președintelui american [Woodrow Wilson](#).

Un personaj important al unirii a fost Vasile Goldiș fiul preotului Isaia din Cermei, fiind cel care a adoptat hotărârea privind unirea Transilvaniei cu România la 1 decembrie 1918. La [1 decembrie 1918](#) Vasile Goldiș a rostit la [Marea Adunare Națională de la Alba Iulia](#) un discurs în care a relevat inevitabilitatea dezmembrării monarhiei austro-ungare și necesitatea unirii Transilvaniei cu România. Începând cu [2 decembrie 1918](#) a fost ministru al Instrucțiunii Publice în [Consiliul Dirigent](#) de la [Sibiu](#), funcție pe care a exercitat-o până pe [17 decembrie 1918](#). În [1919](#) a fost numit membru de onoare al [Academiei Române](#).

În perioada interbelică Vasile Goldiș a făcut parte din guvernele de la [București](#) conduse de [I.C. Brătianu](#), [Artur Văitoianu](#), [Alexandru Averescu](#), a fost ales deputat al Partidului Național Român în circumscripțiile [Radna](#), [Pecica](#) și [Ineu](#) .

Nu putem uita nici de cardinalul greco-catolic Iuliu Hossu, cel care a citit actul unirii la 1 decembrie 1918 pe Câmpia Libertății de la Alba-Iulia și al cărui aport a fost la fel de mare ca și cel a lui Goldiș în procesul de unire.

În aceste câteva rânduri se prezintă istoria acestei dorințe de unire, unire care s-a făcut cu mult sacrificiu și jertfă, pentru ca noi cei de astăzi să ne putem bucura de unitate națională. E important să ne cunoaștem istoria pentru că ea este identitatea noastră, iar un popor fără identitate pierde.

Am primit la 1 decembrie 1918 o moștenire aflată între granițele acestei țări, suntem datori să o prețuim, să o cinștim și să o apărăm pentru a putea să o dăm mai departe copiilor noștri.

Trebuie așadar să păstrăm întregă, nealterată și memoria înaintașilor noștri care s-au jertfit pentru acest ideal și de al căror sânge vărsat ne amintește roșul de la tricolor.

Așadar încredințat fiind că aceste sărace cuvinte ale mele au ajuns în inima voastră, că am reușit să vă fac conștienți de importanța acestei zile, precum și de importanța păstrării vii a memoriei celor întâmplate, voi zice împreună cu voi: LA MULȚI ANI ROMÂNIA! LA MULȚI ANI POPOR ROMÂN!

Profesor Selegean Florin
Școala Gimnazială "Titus Popovici" Mișca

DRAPELUL

Cu toții iubim al nostru tricolor
Ridicăm steagul cu toată mândria!
Noi suntem un vechi popor
Și-n inima avem o țară: România!

Noi îl înălțăm în zile sfinte
Cu mare drag și dor
Pentru eroii din morminte
Și lupta lor pentru popor.

Este un semn scump de aducere aminte
Și o pavăză împotriva asupritorilor
E sfânt drapelul nostru tricolor
Și îl păstrăm în suflete fierbinte.

Elev: Mermezan Beatrice, clasa a-VII-a A
Profesor Szalok Luminița
Școala Gimnazială Vânători

Petrecere de Halloween

Pentru a cunoaște tradițiile anglo-saxone mult mediatizate, pentru satisfacția curiozității copiilor și dezvoltarea spiritului de inițiativă și de competiție, prin folosirea aptitudinilor și a talentelor artistice, ne-am gândit la o activitate extracurriculară pe tema „Petrecere de Halloween”.

Activitatea a derulat prin introducerea noilor cunoștințe despre sărbătoare, prin prezentarea unor imagini ppt. pe calculator și informarea copiilor despre fabricarea dovlecilor de Halloween, având drept scop familiarizarea elevilor cu această sărbătoare.

Fiind vorba despre elevii claselor I-A și I-B, nu s-a lucrat cu dovleci adevărați, dar cu atât mai mare a fost satisfacția copiilor când au primit materialele de lucru și au putut da frâu liber imaginației lor. A urmat „dansul monștrilor” în ritmuri vesele pe fond muzical.

Învățătoarele celor două clase de „mici creatori de monștri”, au înșirat pe o sfoară lucrările rezultate, alternând cu lilioci din hârtie creponată de culoare neagră a căror ochișori, tot de copii au fost decupați și lipiți.

Activitatea a continuat cu parada măștilor de Halloween, ce a constat în colorarea, decuparea și purtarea unor măști înfiorătoare (pe care le-au purtat chiar și în drum spre casă).

Astfel sala, răsunând de veselia copiilor, a fost gata pregătită de petrecere.

Sărbătoarea de Halloween a luat sfârșit prin servirea nelipsitelor bomboane binemeritate, dar cerute categoric :”Ne dați, ori nu ne dați!?”

Profesor învăț. primar Nagy Rozalia
Profesor învăț. primar Vekas Magdalena
Școala Gimnazială Vânători

Pentru o școală mai bună, un climat mai pașnic!

Toleranța începe cu noi!

Într-o lume în care violența, sub toate aspectele ei, este întâlnită la tot pasul pe stradă, la televizor, în ziare, la școală, acasă, oamenii ajung adesea să se obișnuiască cu ideea că ea face parte din existența noastră și, mai rău, să o tolereze.

Violența distruge vieți – în fiecare țară și la orice nivel al societății - indiferent de nivelul de trai sau de educație. Este o problemă socială extrem de gravă care afectează deopotrivă victime și martori, mulți dintre aceștia fiind copii. Impactul trasat de violență este definitoriu în formarea copilului ca adult. Tocmai de aceea școala trebuie să adopte o poziție fermă prin acordarea unui rol special prevenirii și combaterii acestui fenomen social.

Violența, precum și discriminarea, nedreptatea și marginalizarea sunt forme ale intoleranței.

Reforma educațională urmărește, printre alte obiective importante, formarea de comportamente și atitudini tolerante, pe baza cărora elevii să acționeze cu înțelegere și responsabilitate în diverse circumstanțe ale vieții. Toleranța ca atitudine și comportament, se învață, se însușește pe bază de modele de la cea mai fragedă vârstă, școala având aici un rol decisiv, ea fiind mica societate unde ar trebui să se conștientizeze fenomenul și să se exerseze.

În 1995 UNESCO a proclamat data de 16 noiembrie drept Ziua Internațională a Toleranței pentru ca oamenii să conștientizeze pericolele intoleranței, iar în anul următor Adunarea Generală a ONU a invitat țările membre să sărbătorească în fiecare an această zi, prin acțiuni de promovare a toleranței și a păcii.

Toleranța înseamnă respectul și aprecierea diversității culturale și a formelor ei de expresie, a opiniei contrare, a deciziilor altor oameni, grupuri, popoare sau religii. Toleranța recunoaște drepturile universale ale omului și libertățile fundamentale. Toleranța sau respectul pentru celălalt, în familie, la școală, în comunitate este mai necesar ca oricând.

Pornind de la această idee, am desfășurat, în cadrul proiectului derulat în colaborare cu ISJ Arad și Fundația Alber "Pentru o școală mai bună, un climat mai pașnic", o activitate cu elevii clasei a VI – a și a VIII – a cu tema *Toleranța începe cu noi!*

Activitatea s-a desfășurat sub forma unei lecții de dirigenție și a început cu un exercițiu de tip icebreaking: fiecare participant a îndoit o foaie de hârtie în patru și a rupt colțul din dreapta sus. Cu toate că au respectat aceleași reguli, au apărut forme diferite fapt ce a dus la formularea următoarei concluzii: Suntem diferiți dar trebuie să respectăm aceleași reguli.

S-a enunțat tema activității precum și obiectivele urmărite. Utilizând metoda brainstorming, s-a stimulat găsirea unor cuvinte din câmpul asociativ al termenului *toleranță*. S-a citit definiția cuvântului din DEX și s-a subliniat ideea că atitudinea tolerantă implică acceptarea diferențelor individuale dintre oameni.

Elevii au fost solicitați să realizeze, pe scurt, portretul persoanei tolerante. În continuare, elevii au dat exemple de situații în care trebuie să manifestăm atitudini tolerante de genul celor formulate anterior. S-a menționat că atitudinea/comportamentul tolerant trebuie să fie promovate în rolurile și responsabilitățile pe care și le asumă elevii în clasă și, în viitor, la locul de muncă, în familie și în societate.

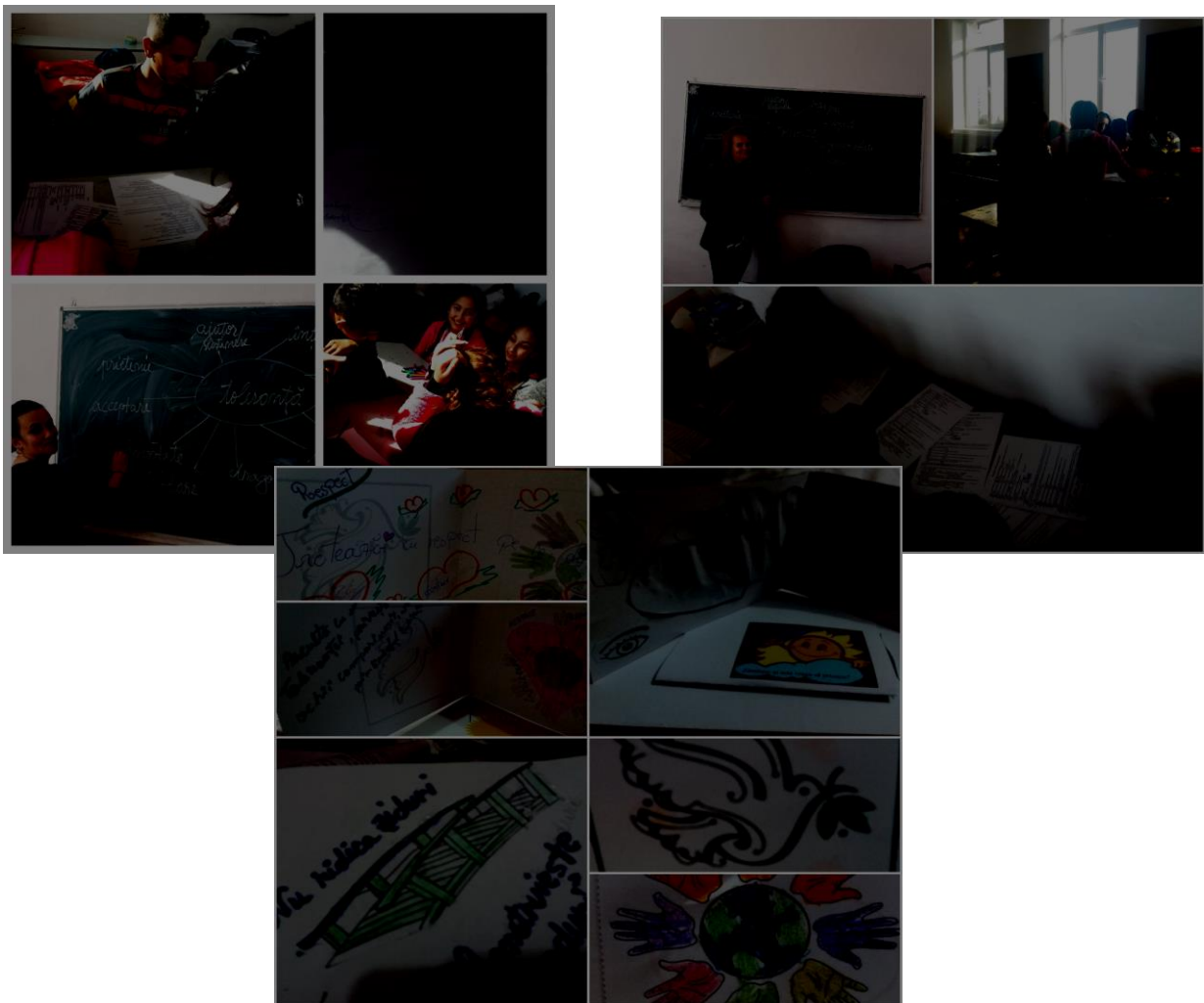
Prin comparație s-a definit termenul de intoleranță și elevii au realizat portretul persoanei intolerante. Elevii au prezentat cazuri de toleranță/intoleranță din experiența lor școlară sau extrașcolară.

S-a propus elevilor completarea unor fișe cu posibilele consecințe ale unor comportamente intolerante. După rezolvarea acestora, s-au discutat unele aspecte și s-au formulat următoarele concluzii: toleranța înseamnă să acceptăm oamenii așa cum sunt, nu însă și comportamentele negative. Agresivitatea, abuzul sau alte comportamente care încalcă regulile sociale, nu trebuie tolerate.

Următorul moment al lecției s-a desfășurat pe grupe. Fiecare echipă a primit câte o fișă cu un tip de conflict (interetnic, religios) după care au primit ca sarcină de lucru identificarea posibilelor cauze și consecințe și propunerea unor soluții de rezolvare a conflictului. După stabilirea concluziilor, activitatea a continuat cu distribuirea unor chestionare tuturor participanților și completarea acestora. Elevilor li s-a cerut să-și exprime părerea în legătură cu găsirea unor soluții de înlăturare a intoleranței în mediu școlar și social.

În încheierea activității elevii au realizat pliante cu slogane antiviolență / pro-toleranță pe care le-au împărțit colegilor și profesorilor din școală.

Scopul activităților l-a reprezentat educarea elevilor în spiritul toleranței în relațiile dintre elevi, promovarea unui comportament responsabil și tolerant și a unei atitudini non-discriminatorii în școli. Considerăm că această activitate a fost pe placul și în beneficiul elevilor.

**Profesor Ștefănuț Felicia
Profesor Roșca Mihaela
Școala Gimnazială Vânători**

Frumoasa și bogata toamnă

- *„Frumosul din natură, manifestat în culori și forme sonore, are o influență binefăcătoare asupra copiilor. Trebuie să-i învățăm să observe și să se apropie cu emoție de acest spectacol sublim al naturii, astfel încât rațiunea să armonizeze cu sensibilitatea.*
- *Prin crearea unui mediu estetizant, frumosul pătrunde ca un sentiment binefăcător în cele mai adânci zone ale vieții sufletești, răscolește emotivitatea, sensibilizează, înviorează.*
- *Menirea noastră, a dascălilor este de a forma și dezvolta personalitatea copiilor prin frumosul existent în natură, artă, astfel încât să devină consumatori și creatori de frumos.*

Proiectul nostru extracurricular intitulat „Frumoasa și bogata toamnă” derulat în decursul a două zile, a cuprins mai multe activități foarte îndrăgite de copiii clasei pregătitoare.

A început cu o drumeție pe ulițele satului, pentru a putea observa și analiza cu ușurință schimbările și modificările ce au loc în natură.

Împreună cu copiii am adunat material din natură pentru a realiza un colaj de toamnă.

Frunzele au fost alese de culori, forme și mărimi diferite. Înainte de a fi lipite au fost făcute simulări pentru reușita lucrărilor.

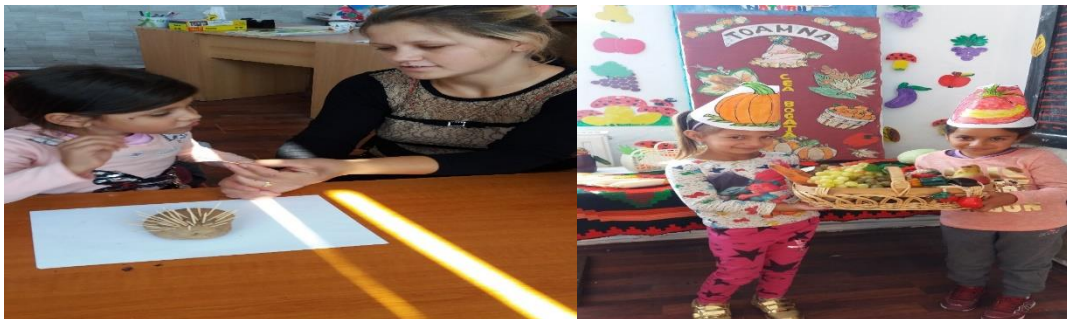

Cu toți știm că poveștile, ghicitorile și proverbele sunt instrumente prin care imaginația, fascinația și curiozitatea copiilor capătă noi dimensiuni, având efecte benefice asupra comportamentului copilului, dar și asupra modului în care el se raportează la cei din jur. De aceea o altă activitate din proiect a constat într-un concurs intitulat „Cine știe mai multe ghicitori?”, deoarece ghicitorile sunt îndrăgite de copii, astfel sunt culese ca și fructele, cu mult entuziasm.

La finalul acestui concurs fiecare copil și-a ales fructul sau leguma preferată, au pictat-o , au decupat , au lipit obținând astfel un coif pe care l-au purtat cu mare mândrie .

Să dăm viață legumelor și fructelor , a fost o activitate foarte agreată de copii, valorificând potențialul creativ al acestora. Pentru reușita acestei activități s-a cerut și ajutorul părinților copiilor, aceștia au fost implicați în alegerea legumelor și fructelor necesare realizării figurinelor. S-au pregătit materialele necesare activității. Cu multă îndemânare, copiii au dat o nouă înfățișare acestora.

La sfârșitul activității, copiii au fost cei care au apreciat și evaluat lucrările. Ei au dovedit că în orice situație pot fi creatori de frumos. Și părinții copiilor și-au exprimat părerile legate de lucrările realizate de către copiii lor.

Această activitate a devenit un model pentru părinți, legat de modul cum își pot petrece timpul liber alături de copiii lor.

Toate lucrările realizate de copii au condus la realizarea unei expoziții pe care am numit-o „Toamna cea bogată”.

**Profesor înv. primar: Botaș Mariana
Școala Gimnazială Vânător**

Cariera de dascăl, ca și cea artistică, implică multă muncă pe care o fac cu drag

Cu siguranță cariera de dascăl se îmbină armonios cu cea muzicală, deoarece ambele necesită dăruire, ambiție și perseverență. În ambele domenii trebuie să te implici, să pui suflet pentru a ajunge acolo unde ți-ai propus. Dacă în meseria de dascăl accentul cade pe dezvoltarea personală a elevului, pe modelarea lui ca om, cariera muzicală permite exprimarea emoțiilor, trăirilor capabile să patrundă în sufletul oamenilor. În ambele meserii ai foarte multe satisfacții: dacă în meseria de dascăl formezi viitoare caractere, în cea muzicală ajungi să fi apreciat la justa ta valoare, în acest fel oamenii invitându-te să participi la frumoasele lor evenimente din viață. De asemenea în ambele meserii ai lângă tine oameni minunați alături de care muncești cu drag, aspect ce conferă stabilitate și continuitate în realizarea obiectivelor propuse.

Tocmai am primit un premiu special din partea Inspectoratului Școlar Județean Arad, în cadrul Balului Educației, în semn de apreciere pentru întreaga activitate artistică. Mă bucur mult

pentru această diplomă de onoare care atestă aprecierea colegilor din cadrul Inspectoratului Școlar Județean Arad.

Sunt obișnuită cu scena și cu evenimentele, dar totuși, în acel moment am avut un sentiment plăcut și o emoție deosebită. Am îmbrățișat cariera de dascăl în urmă cu 6 ani ca profesor de limba și literatură română. În prezent îmi desfășor activitatea în cadrul Școlii Gimnaziale Mișca.

Profesor limba română Miron Oana
Școala Gimnazială „Titus Popovici” Mișca

O altfel de poveste.....

Grădinița este mediul social în care copiii au ocazia să interacționeze cu ceilalți copii în mai mare măsură decât în familie, având posibilitatea să învețe sistematic despre comportamente sociale adecvate și despre emoții. Educatoarea ajută copiii să-și dezvolte optim competențe sociale, care facilitează manifestarea unor comportamente adecvate și acceptate din punct de vedere social, și care au consecințe pozitive asupra celor implicați –copii și adulți- în așa fel încât, să permită atingerea propriilor scopuri cu respectarea nevoilor celorlalți.

Așadar, activitatea opțională ”Dezvoltare personală” este dedicată dezvoltării capacității preșcolarului de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o manieră pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilitățile de relaționare și comunicare, reflecțiile cu privire la învățare.

Fără a dezvolta prea multe dezbateri pe această nouă temă ce pune accent pe dezvoltarea personală, vă las să pătrundeți fie și preț de câteva clipe , într-o poveste creată și citită copiilor de la grupa mare ,poveste ce a stârnit un neașteptat interes și le-a provocat o reală plăcere.

CE CULOARE ARE SĂRUTUL?

Salut! Prenumele meu e Monica dar toată lumea îmi zice: Minimoni. Mie îmi place foarte mult pictura. Eu am creat un milion de desene cu prințese...Eu știu să pictez florile roșii și cerul albastru, bananele galbene ...dar la fel am pictat pinguini, gorile dar niciodată nu am pictat sărutul. Ce culoare are un sărut?

Oare se poate picta în roșu ca și sucul de roșii?

-Nu, nu se poate picta în roșu, roșul e culoarea furiei, nervilor, nu așa se face un „sărut” când ești furios!

Verde, atunci? Eu știu bine că verde este culoarea crocodilului. Dar mie îmi plac legumele, aproape toate au culoarea verde: brocolii, spanac, mazărea, varza, salata. Bine, deci nici verde nu se poate!

Galben este și frumos și liniștitor! O idee bună...pentru că ideile sunt galbene, luminoase, adevărate! Sărutul este dulce ca zahărul ca mierea! Dar eu am și un pic de frică de albine!!!

Să pictez sărutul cu maro? Sărutul este delicios ca ciocolata, magnific ca o zi de toamnă...dar...și câinele e maro câteodată!

Dar alb ca zăpada? Să strălucească ca și luna, ca și stelele? Dar sărutul este cald iar zăpada este rece!

Dar sărutul este roz! Ca și prăjitura preferată! Ce bună...

-Nici o problemă!

Eu detest rochiile roz de prințese!

Cineva mi-a zis că albastru este culoarea tristeții! Eu nu cred!

Eu nu iubesc culoarea neagră!(obscuritatea) și monștrii...întunericul!

Nici griul cu poluarea lui!

Dar eu ador elefanții, rinocerii. Ei sunt drăgălași ca și sărutul.

Minimoni este total pierdută! Mamă tu ști ce culoare are sărutul?

-Dar pentru tine, copile, ce culoare are sărutul?

**Profesor învățământ preșcolar Crainic Oana
Grădinița PN Mișca**

DRAGĂ PROFESOARĂ

Draga noastră profesoară,
Sunteți o scumpă comoară.
Vreau să-aflați că vă iubim,
Sănătate vă dorim.

Sunteți bună ne iubiți,
Tot ce-I bun ne doriți,
Ne-nvățați cum să trăiți,
Să muncim și să iubim!

Elev: Lăcătuș Sara
clasa a-IV-a
Școala Gimnazială "Titus Popovici" Mișca
Profesor
Onița Afrodita

PRIMELE 100 DE ZILE DE ȘCOALĂ

Proiectul - „Primele 100 de zile de școală„, a fost adresat în primul rând elevilor și cadrelor didactice de la clasa pregătitoare, dar și părinților și comunității locale, dorindu-se a fi un portal spre sufletul fiecăruia, o dorință de a ne cunoaște mai bine, o șansa de a ne arăta frumusețea interioară, de a ne exprima prin intermediul artei.

Cunoașterea semnificației parcurgerii primelor o sută de zile din viața de școlar, bucuria sărbătoririi împreună a o sută de zile de școală prin diferite activități, dar și creșterea prestigiului clasei și a școlii în rândul comunității.

Obiectivele propuse au fost

- atragerea efectivă a copiilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, conducând la creșterea calitativă a acestora,
- identificarea propriilor valori și a grupului din care fac parte,
- cunoașterea și respectarea valorilor actualei generații de școlari prin paralelismul între universul copilăriei de azi și universul copilăriei părinților lor sau al unor personaje din povești
- stimularea și promovarea creativității elevilor prin realizarea colecțiilor de 100 de obiecte
- conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei
- stimularea interesului părinților copiilor prin implicarea directă și indirectă în aceste activități
- promovarea imaginii școlii în cadrul comunității locale.

Proiectul - „Primele 100 de zile de școală „, a avut un impact pozitiv , atitudinea pozitivă a copiilor față de acțiunile realizate, responsabilizarea elevilor și a părinților în vederea realizării colecțiilor cu 100 de obiecte, implicarea elevilor, cadrelor didactice și a părinților în activitățile organizate, manifestarea spiritului de toleranță și cooperare între elevi, dezvoltarea gândirii critice la elevi, egalitate și respect pentru diversitate, toate acestea au dus la o activitate reușită și apreciată de cei prezenți. Cu siguranță peste ani elevii mei își

vor aduce aminte cu plăcere de această activitate , de munca și sîrguința lor depusă pentru a realiza ce 16 colecții a câte 100 – nasturi, mărțișoare, ghiocei, inimioare, ghicitori, proverbe, mașinuțe, agrafe de păr, baloane, monede de 10 bani, bomboane, peștișori, pixuri, narcise în ghivece,etc.

Profesor Hotăran Rodica Maria
Școala Gimnazială "Titus Popovici" Mișca

"Nu contează cât dăruiești, ci cât de multă dragoste pui în ceea ce dăruiești"

Maica Tereza

Ce știi despre voluntariat? În primul rând, voluntariatul este cea mai simplă activitate pe care o putem face. Voluntariatul înseamnă să îți dedici o parte din timpul tău altor tipuri de activități, fără să fii plătit pentru ceea ce faci.

În schimb, ce s-ar putea să nu ști despre voluntariat este că te vei simți răsplătit cu sentimentul de satisfacție al timpului și eforturilor pe care le-ai depus. Voluntariatul este un mod bun să: **cunoști persoane noi, să stăpânești mai bine abilitățile personale, să capeți experiența**. Nici nu trebuie să mai spunem cât de distractiv este!

Posibilitățile de implicare în voluntariat sunt imense. Indiferent de abilitățile și experiența socială pe care le ai, întotdeauna există proiecte în care poți să te implici și, negreșit, un punct de la care poți să pornești.

Ca în fiecare an, în perioada 19-23 noiembrie 2018, Școala Gimnazială „Titus Popovici” Mișca a participat la Campania Națională Săptămâna Legumelor și a Fructelor Donate cu activități, având ca scop principal sensibilizarea elevilor și profesorilor cu privire la situația dificilă în care se află unii dintre semenii noștri.

“Sunt voluntar!” este un proiect al elevilor de la Școala Gimnazială „Titus Popovici” Mișca, uniți din pasiune pentru binele și frumosul din oameni, pentru oameni.

"Elevii și preșcolarii noștri voluntari au realizat o activitate de strângere de fonduri din care au reușit să cumpere făină și ulei, ingrediente necesare pentru prepararea unor mâncăruri" ne-a mărturisit responsabilul nostru SNAC, profesor Crainic Oana. În data de 28 noiembrie 2018, 14 bătrâni de la centrul de bătrâni „Casa Speranței” din Mișca au fost vizitați de voluntarii de la Școala Gimnazială „Titus Popovici” Mișca care au dăruit fructe, legume și alte alimente și au reușit să aducă zâmbete pe chipul acestor copii. Emoția acestui moment a convins elevii și profesorii noștri, că astfel de activități se vor repeta", a precizat reprezentanta SNAC, profesor Crainic Oana.

Mulțumim tuturor celor implicați în activitatea din cadrul proiectului SNAC, noiembrie 2018!

Profesor Onița Afrodita
Școala Gimnazială “Titus Popovici” Mișca